

dr hab. n. wet. Małgorzata Dzierżęcka
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Katedra Nauk Morfologicznych
SGGW, Warszawa
malgorzata_dzierzecka@sggw.edu.pl

Recenzja rozprawy habilitacyjnej oraz ocena dorobku naukowego, aktywności naukowo badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej Pana dr n. wet. Dominika Poradowskiego z Katedry Biostruktury i Fizjologii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu w związku z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria. Jednostka organizacyjna przeprowadzająca postępowanie awansowe: Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Rada Dyscypliny Weterynaria

Sporządzono na podstawie następujących materiałów, dostarczonych na nośniku danych (pendrive - 1 szt.), zawierającym elektroniczne wersje dokumentów:

1. dane wnioskodawcy;
2. poświadczona przez jednostkę organizacyjną uczelni kopia dokumentu poświadczającego uzyskanie stopnia doktora;
3. autoreferat;
4. wykaz osiągnięć naukowych;
5. ocena bibliograficzna;
6. publikacje wchodzące w skład cyklu;
7. oświadczenia Autora prac wchodzących w skład cyklu;
8. oświadczenia Współautora prac wchodzących w skład cyklu;

Wykształcenie i przebieg kariery zawodowej Habilitanta

Dr n. wet. Dominik Poradowski ukończył studia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, uzyskując w 2010 roku tytuł lekarza weterynarii. Po ukończeniu studiów, rozpoczął studia doktoranckie w Katedrze Farmakologii i Toksykologii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. W 2015 roku, uchwałą Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, uzyskał stopień naukowy doktora nauk weterynaryjnych, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pod tytułem: „Wpływ niesteroidowych leków w badaniach in vitro na ustalonych liniach komórkowych kostniakomięsaka psa i człowieka”. Po ukończeniu studiów doktoranckich i uzyskaniu stopnia doktora nauk weterynaryjnych, w 2015 roku, Pan dr Dominik Poradowski został zatrudniony na stanowisku asystenta w Zakładzie Anatomii Zwierząt, Katedry Biostruktury i Fizjologii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, a następnie w 2016 roku awansował na stanowisko adiunkta w ww. jednostce naukowej, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego w postępowaniu habilitacyjnym

Przesłany do oceny materiał, stanowiący dysertację habilitacyjną, składa się z cyklu trzech powiązanych tematycznie publikacji naukowych. Są to prace, których wiodącym tematem jest „Morfologia i rozwój ściany żołądka konia (*Equus caballus*) w okresie płodowym”.

Dmese

Wszystkie publikacje zostały opublikowane w czasopiśmie „Animals” - dwie w roku 2022 oraz jedna w roku 2023. Sumaryczny współczynnik wpływu (IF) trzech omawianych prac wynosi 9,231, natomiast łączna liczba punktów Ministerstwa Edukacji i Nauki wynosi 300. W każdej z trzech prac Pan dr D. Poradowski jest pierwszym autorem, w żadnej nie pełni funkcji autora korespondencyjnego. Z oświadczeń Kandydata oraz Współautora trzech publikacji wynika, że udział dr D. Poradowskiego w powstaniu każdej z prac wynosił 85%, a Jego rola w powstaniu każdej z nich była wiodąca.

Tematyka trzech publikacji porusza problematykę z zakresu nauk podstawowych, mając wartość poznawczą, mniej aplikacyjną. Za główny cel naukowy Habilitant przyjął opracowanie morfologii żołądka podczas jego rozwoju w życiu płodowym konia. W ramach badań, Autor podjął próbę opisu rozwoju żołądka konia w okresie od czwartego do jedenastego miesiąca życia płodowego.

W autoreferacie Kandydat podaje, że materiał badawczy we wszystkich trzech pracach był ten sam i stanowiło go 15 żołądków pozyskanych od końskich płodów oraz 5 żołądków pochodzących od koni dorosłych. Jednak w oryginalnej, anglojęzycznej wersji pierwszej publikacji, w dziale „*Materials and Methods*” Autor podaje, że badany materiał stanowiło 20 żołądków pochodzących od końskich płodów. Niestety parę wierszy dalej, tejże publikacji, pojawia się kolejna niespójna informacja, że każda z badanych grup wiekowych płodów składała się z czterech osobników, a nie z pięciu. Podane zatem informacje, odnośnie materiału wykorzystanego w badaniach są niespójne zarówno pomiędzy danymi zawartymi w autoreferacie oraz w wersji oryginalnej pracy, jak również w treści samej publikacji.

Idea wykorzystania w badaniu żołądków dorosłych koni, stanowiących grupę referencyjną, celem porównania ich anatomii z obrazem morfologicznym żołądka w okresie płodowym, była słuszna i miała umożliwić ustalenie różnic pomiędzy strukturą ściany tego narządu u końskiego płodu w różnych fazach jego rozwoju, a żołądkiem osobnika dorosłego. Niestety w odniesieniu do osobników stanowiących grupę referencyjną (zaledwie 5 koni), brakuje istotnych informacji, m. in. na temat masy ciała osobników, co mogło mieć znaczący wpływ na wielkość ich żołądka.

W pierwszej z trzech publikacji: Poradowski, D. and Chrószcz, A. (2022). Equine stomach development in the fetal period: an anatomical, topographical, and morphometric study. *Animals*, 12, 2966, Pan dr D. Poradowski podaje, że materiał badawczy w postaci 15 – tu żołądków pochodził od poronionych końskich płodów koni półkrwi. Wiek płodów został określony na: od 4 do 11 miesiąca ciąży. Jako źródło pochodzenia Autor podaje jedynie, że zostały one zachowane w kolekcji Zakładu Anatomii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Jest to stwierdzenie lakoniczne. Habilitant nie prezentuje istotnych z punktu widzenia merytorycznego informacji, m.in.: w jakim okresie gromadzony był przedmiotowy materiał badawczy (w jakich latach), z jakiego źródła został pozyskany, jaka była masa ciała płodów oraz ich matek oraz co najistotniejsze, jaka była przyczyna poronień. Biorąc pod uwagę fakt, że były to poronione płody, należy podejrzewać, iż ciąża u tych klaczy nie przebiegała prawidłowo, a zatem i rozwój płodów mógł być zaburzony. Wątpliwości budzi zatem wiarygodność wysuwania wniosków dotyczących rozwoju żołądka u zdrowych osobników danego gatunku, na podstawie poronionych płodów niewiadomego pochodzenia, nie znając dodatkowo przyczyny poronienia.

Habilitant podaje, że żołądki dorosłych koni zebrano w rzeźni. Jednak także w odniesieniu do tych osobników, nie znamy ich masy ciała, zatem trudno odnosić się do wielkości ich żołądków. Brakuje także określenia w jakich latach zebrano materiał badawczy od koni dorosłych, z jakiej rzeźni pochodziły konie. Wątpliwe pochodzenie materiału badawczego, czyni prezentowane wyniki i wnioski mało przekonującymi.

W przedmiotowej pracy Autorzy opisali anatomię oraz topografię narządu w obrębie jamy brzusznej w trzech grupach wiekowych: 4–5 miesięcy ciąży, drugą stanowiły płody w

wieku 7–8 miesięcy, a trzecią - w wieku 10–11 miesięcy. W badaniach posłużono się pomiarami metrycznymi żołądków, opisano zmienność ich kształtu oraz wzrost żołądka zarówno jako całości, jak i poszczególnych jego części. Opisano długość, szerokość oraz grubość ściany narządu, średnicę ujścia wpustowego i odźwiernikowego, głębokość worka ślepego, odległość między ujściem wpustowym i prawą oraz lewą krawędzią krzywizny większej (po otwarciu narządu, wzdłuż krzywizny większej), a także długość krzywizny większej i mniejszej żołądka. Autorzy wyznaczyli wskaźniki żołądka takie jak: szerokość-długość, grubość-długość, grubość-szerokość, indeks krzywizn oraz wpust-odźwiernik. Stwierdzono, że na podstawie uzyskanych wyników można uznać, że wzrost żołądka u końskiego płodu ma charakter liniowy (izometryczny). Opisano dodatkowo skeletotopię wybranych części badanych żołądków takich jak: ujście wpustowe, ujście odźwiernikowe, zawiązek worka ślepego żołądka oraz trzon żołądka. Autorzy wysnuli wniosek, że w okresie płodowym położenie żołądka u końskiego płodu nie zmienia się i jest on zlokalizowany między 11 a 17 przestrzenią międzyżebrową. Opisano również położenie poszczególnych elementów żołądka względem innych narządów jamy brzusznej w trzech omawianych grupach wiekowych końskich płodów. Zastosowana metodyka pomiarów stanowi niewątpliwie przydatny warsztat badawczy w dziedzinie nauk podstawowych i może stanowić podstawę do analizy skeletotopii, holotopii, budowy oraz rozwoju żołądka konia na szerszej grupie osobników.

W kolejnej publikacji: Poradowski, D. and Chrószcz, A. (2022). Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – a histological and histometric study. *Animals*, 12, 3047., bazując na tym samym materiale badawczym, pobrano i utrwalono wycinki z czterech części omawianego narządu, tj.: z worka ślepego, z części wpustowej żołądka w pobliżu brzegu strzępiastego, z trzonu żołądka oraz z części odźwiernikowej. Niestety i tym razem opis materiału badawczego w autoreferacie oraz w wersji oryginalnej pracy jest niespójny. W autoreferacie Autor twierdzi, że badał 15 żołądków końskich płodów, natomiast w pracy oryginalnej wymienia 20 żołądków pochodzących od płodów końskich. Dodatkowo w autoreferacie dr. D. Poradowski twierdzi, że należały one do koni półkrwi, zaś w pracy oryginalnej, że od koni Wielkopolskich. Powinno to być ujednoczone i zweryfikowane. Dla koni Wielkopolskich i koni szlachetnych pół krwi prowadzone są odmienne księgi stadne i w materiale badawczym powinno to być uściślone. Autor w metodyce podaje, że pobrane próbki zostały poddane standardowej procedurze histologicznej. W badaniach Autorzy zastosowali barwienie hematoksyliną i eozyną, jedną z najpowszechniej stosowanych metod barwienia, technikę Massona i Goldnera oraz technikę barwienia PAS (ang. periodic acid-Schiff), będącą również jedną z najczęściej wykorzystywanych metod chemicznych. Otrzymane wycinki oceniano w mikroskopie optycznym. Przeprowadzono także badania histometryczne ściany ww. czterech części żołądka, w celu porównania dynamiki ich wzrostu. Analizowano pojawianie się oraz rozwój typowych gruczołów znajdujących się w obrębie błony śluzowej żołądka wraz z oceną różnicowania poszczególnych komórek (komórki główne, komórki okładzinowe, komórki szyjki gruczołu, komórki dołka, komórki cieśni gruczołu).

W ostatniej z trzech prac: Poradowski, D. and Chrószcz, A. (2023). Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – an immunohistochemical study. *Animals*, 13, 161., ponownie przeprowadzono badania w oparciu o wykorzystany w poprzednich pracach materiał empiryczny. Tym razem celem opisanych w publikacji badań było ustalenie momentu różnicowania się oraz stwierdzenie późniejszych zmian w populacji i ekspresji komórek APUD (*amine and amine precursors uptake and decarboxylation*), związanych z rozwojem narządu i podjęciem jego funkcji fizjologicznej. Do badań pobrano wycinki błony śluzowej żołądka z części gruczołowej narządu, w której komórki tzw. układu APUD występują najliczniej, tj. z trzonu oraz z części odźwiernikowej żołądka. Celem było

wykazanie obecności wybranych komórek APUD w oznaczanych próbkach. Wykorzystanie grupy referencyjnej miało umożliwić ustalenie różnicy pomiędzy strukturą ściany żołądka u końskiego płodu w różnych fazach rozwoju i u osobnika dorosłego. W badaniach posłużono się metodami immunohistochemicznymi. Wykorzystano przeciwciała poliklonalne, w celu identyfikacji komórek endokrynych należących do tego układu tj. komórek D (somatostatyna), komórek I (cholecystokinina), komórek G (gastryna) oraz komórek SR (receptory serotoninowe). To pozwoliło na identyfikację komórek endokrynych należących do układu APUD. Dzięki wykonanej analizie statystycznej ustalono dynamikę oraz siłę ekspresji wybranych markerów komórkowych w badanym materiale.

Podsumowując, Autor obrał za cel opis morfologii oraz rozwoju ściany żołądka konia (*Equus caballus*) w okresie płodowym, jednak wykorzystany materiał badawczy nie może być podstawą do sprostania takiemu zadaniu. Liczba poddanych analizie 15 żołądków płodów jest niezwykle skromna i może stanowić raczej badania pilotażowe, niż być podstawą do opisu morfologii i rozwoju ściany żołądka gatunku jakim jest koń. Autor sam zaznacza, że wszystkie osobniki należały do przedstawicieli szlachetnej półkrwi, czyli koni gorącokrwistych, a zatem wnioski dotyczące całego gatunku nie mogą bazować na tak dobranym materiale badawczym. Jednak co najistotniejsze, Kandydat w swoich badaniach wykorzystał materiał badawczy pochodzący od poronionych płodów, co z założenia nie powinno być materiałem stanowiącym podstawę do opisu prawidłowych warunków anatomicznych. Wątpliwości budzi zatem wiarygodność wysuwania wniosków dotyczących rozwoju żołądka u zdrowych osobników danego gatunku, na podstawie poronionych płodów, nie znając przyczyny poronienia. Nie wiadomo, czy rozwój przewodu pokarmowego nie był u tych osobników zaburzony. Zaprezentowane wyniki mogą stanowić wstęp do badań na szerszej populacji, jednak przeprowadzone na tak dobranym materiale badawczym nie stanowią dorobku naukowego, który wnosiłby istotne wartości do dyscypliny weterynaria.

Ocena pozostałego dorobku naukowego Habilitanta

Na całkowity dorobek naukowy dr D. Poradowskiego, z wykluczeniem szczególnego osiągnięcia naukowego w postępowaniu habilitacyjnym składa się 76 prac, z których 42 zostały opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora nauk weterynaryjnych, natomiast 31 po. Z uwagi na oczekiwania, aby osiągnięcia naukowe Kandydata do stopnia doktora habilitowanego po otrzymaniu stopnia doktora, znacznie przekraczały osiągnięcia sprzed obrony rozprawy doktorskiej, w ocenie skupię się głównie na osiągnięciach po doktoracie, które wskazują na rozwój naukowy Kandydata.

Zgodnie z załączonymi materiałami, efektem działalności naukowej Habilitanta, po uzyskaniu stopnia doktora, jest 31 publikacji oryginalnych (z wykluczeniem trzech prac stanowiących szczególne osiągnięcie). Spośród tych 31 prac, 22 posiadają współczynnik wpływu IF. Pozostałe 9 nie posiada tego współczynnika. W czterech pracach, spośród 22 publikacji punktowanych, Kandydat jest pierwszym Autorem. Wszystkie te prace są wieloautorskie, a ich przewodnim tematem są badania z dziedziny farmakologii, głównie dotyczące cytotoksyczności substancji chemicznych oraz procesów nowotworzenia. Tematyka badawcza stanowi zatem kontynuację badań będących podstawą rozprawy doktorskiej Kandydata:

Poradowski, D., Chrószcz, A., and Obmińska-Mrukowicz, B. (2022). Synergistic antitumor interaction of risedronate sodium and standard anticancer agents in canine (D-17) and human osteosarcoma (U-2 OS) cell lines. *Animals*, 12, 1–12.

Poradowski, D., Janus, I., Chrószcz, A., and Obmińska-Mrukowicz, B. (2021). In vitro studies on the influence of meloxicam on cytotoxic activity induced by risedronate sodium in canine (D-17) and human (U-2 OS) osteosarcoma cell lines. *Animals*, 11, 1–13

Poradowski, D., and Obmińska-Mrukowicz, B. (2019). Effect of selected nonsteroidal anti-inflammatory drugs on the viability of canine osteosarcoma cells of the D-17 line: in vitro studies. *Journal of Veterinary Research*, 63, 399–403

Poradowski, D., Ciaputa, R., Obmińska-Mrukowicz, B., Nowak, M., Górzyńska, E., and Janus, I. (2016). Comparison of cell markers expression in canine and human spontaneous osteosarcomas and established osteosarcoma cell lines. *Pakistan Veterinary Journal*, 36, 25–30.

Efektom pracy badawczej Kandydata dotyczącej powyższej tematyki było dwukrotne otrzymanie nagród Rektora UPWr: zespołowej III stopnia oraz indywidualnej III stopnia za osiągnięcia naukowe. Powyższe wskazuje na znaczący potencjał naukowy Habilitanta.

W okresie po uzyskaniu stopnia doktora, Habilitant odbył dwa zagraniczne staże. Pierwszy - w okresie od 01.03.2016 do 29.04.2016 w Universidad CEU Cardenal Herrera w Walencji oraz drugi, w okresie 06.03.2017 – 28.04.2017 w Università Degli Studi di Milano w Mediolanie. Podczas pierwszego stażu, w ramach działalności naukowej, dr D. Poradowski skupił się na zagadnieniach związanych z rozwojem układu chłonnego u królików, co zaowocowało wystąpieniem ustnym w ramach XV Kongresu Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. Podczas drugiego - Kandydat zajmował się głównie badaniami immunohistochemicznymi oraz z patologią tkanki kostnej. Nawiązana współpraca naukowa zaowocowała powstaniem wieloautorskiej publikacji dotyczącej kostniakomięsaka, jaki został rozpoznany w materiale archeozoologicznym pochodzącym od psa domowego: Janeczek, M., Skalec, A., Ciaputa, R., Chrószcz, A., Grieco, V., Rozwadowski, G., Poradowski, D., and Sychalski, P. (2019). Identification of probable telangiectatic osteosarcoma from a dog skull from multicultural settlement Polwica-Skrzypnik in Lower Silesia, Poland. *International Journal of Paleopathology*, 24, 299–307.

W roku 2020, Habilitant nawiązał współpracę z prof. dr. hab. V. Onarem z Uniwersytetu w Stambule. W ramach tej działalności podjęto badania w zakresie analizy szczątków kostnych zwierząt domowych i dziko żyjących, czego efektem było powstanie wieloautorskich prac: Siddiq, A. B., Onar, V., Mutuş, R., and Poradowski, D. (2021). The Iron Age dogs from Alaybeyi Höyük, Eastern Anatolia. *Animals*, 11, 1–20, oraz: Onar, V., Chrószcz, A., Poradowski, D., Gazer Ince, N., Polat, M. A., and Asal, R. (2022). Computed tomography and osteological examination of the nuchal perforations in Byzantine cattle skulls. *Turkish Journal of Veterinary & Animal Sciences*, 46, 764–778.

Pozytywnie oceniam współpracę Habilitanta z ww. ośrodkami naukowymi, której wymiernym efektem są trzy publikacje o wysokim współczynniku wpływu (IF).

Na uwagę zasługują również dwie publikacje, w których dr D. Poradowski jest drugim autorem. Jedna z prac obejmuje tematykę z dziedziny archeozoologii:

Chrószcz, A., Poradowski, D., Duma, P., Janeczek, M., and Sychalski, P. (2021). The early modern silesian gallows (15th–19th century) as an example of stray animals utilization before the rise of institutional veterinary care. *Animals*, 11, 1–23. Kolejna praca dotyczy zagadnień anatomicznych i histologicznych: Sychalski, P., Poradowski, D., and Chrószcz, A. (2020). Histological and electrophoretic analysis of carpathian barbel (*barbus carpathicus*, cyprinidae) skin and mucus in environmental context. *Animals*, 10, 1–14.

Powyższe publikacje uważam za najbardziej wartościowe, odzwierciedlające zainteresowania naukowe Habilitanta. Aktualnie badania Kandydata skupiają się głównie na tematyce z zakresu archeozoologii i pelaopatologii oraz anatomii, o czym świadczy tematyka pozostałych publikacji. Są to jednak prace wieloautorskie, w których dr D. Poradowski jest współautorem, na jednej z dalszych pozycji.

W roku 2019 decyzją Rady Dyscypliny Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu dr D. Poradowski został powołany na stanowisko promotora pomocniczego w

przewodzie doktorskim pt. „Morfologia i rozwój języka konia (*Equus ferus caballus* L. 1758) w życiu pre- i postnatalnym.

Poza wymienionymi osiągnięciami, dr D. Poradowski pełnił funkcję recenzenta w następujących czasopismach naukowych: International Journal of Molecular Sciences, Biomedicines, Cancers, Diagnostics, Antibiotics, Toxics, Molecules, Cells, Biomass.

Indeks Hirscha w bazie Web of Science Core Collection Kandydata wynosił 8, liczba cytowań w ww. bazie - 156, bez autocytowań -149; sumaryczny Impact Factor (IF) wynosił 75,045, zgodnie z danymi Biblioteki Głównej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu na dzień 10.01.2023.

Ocena działalności dydaktycznej, związanej z popularyzacją nauki oraz działalnością organizacyjną Habilitanta

W okresie przed uzyskaniem stopnia doktora, w latach 2011 - 2015, dr D. Poradowski prowadził zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: farmakologia weterynaryjna oraz ochrona środowiska, natomiast od 2015 roku do chwili obecnej - z przedmiotów anatomia zwierząt oraz anatomia topograficzna. Dwukrotnie był promotorem prac dyplomowych, a raz recenzentem. Brak dołączonych wyników ankiet oceny studentów, szczególnie po uzyskaniu stopnia doktora, znacznie ogranicza możliwość oceny jakości prowadzonych zajęć dydaktycznych przez dr D. Poradowskiego.

Habilitant wykazał się osiągnięciami w zakresie organizacyjnym, będąc planistą Wydziałowym, Wydziałowym Koordynatorem ECTS, Wiceprzewodniczący Rektorskiej Komisji ds. przeciwdziałania dyskryminacji, opiekunem organizacji studenckiej „QueerUp” oraz sekretarzem i członkiem komitetu organizacyjnego konferencji 06-10.09.2022 - 8th Meeting of the ICAZ APWG in Wrocław.

W 2018 dr D. Poradowski otrzymał indywidualną Nagrodę I stopnia Rektora UPWr, za osiągnięcia organizacyjne - digitalizacja i aktualizacja sylabusów (system USOS) oraz w roku 2019 kolejną nagrodę - tym razem zespołową I stopnia: „Nagroda Rektora UPWr, za osiągnięcia organizacyjne - organizacja i aranżacja zbiorów muzeum Zakładu Anatomii Zwierząt oraz organizacja Pracowni Archeozoologicznej”. W 2020 Kandydatowi została przyznana kolejna Nagroda Rektora UPWr, tym razem zespołowa III stopnia za osiągnięcia organizacyjne: działalność popularyzatorska prowadzona dla uczniów szkół podstawowych i średnich prezentująca zagadnienia związane z anatomią zwierząt, archeozoologia oraz historią weterynarii. Otrzymane nagrody świadczą o istotnym zaangażowaniu Habilitanta w działalność organizacyjną i popularyzatorską. Na tym polu dr Poradowski wykazuje duże zaangażowanie oraz spore doświadczenie.

Uwagi dotyczące załączników: Autoreferat oraz Wykaz osiągnięć naukowych Habilitanta

Z racji funkcji Recenzenta pozwolę sobie na drobne uwagi odnośnie treści załączników: wykaz osiągnięć naukowych oraz autoreferat. W obu załącznikach znajdują się błędy i nieścisłości, m.in:

- na str. 2 autoreferatu w punkcie 3: „Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.” - brakuje informacji w temat zatrudnienia dr D. Poradowskiego w latach 2010 - 2015. Informacja ta znajduje się dopiero na 31 stronie Autoreferatu.

- na str. 1 załącznika: „Wykaz osiągnięć naukowych...” wiersz 10: pojawia się urwane zdanie „pkt 2b ustawy; lub...”; na str. 7 tegoż załącznika w wierszu 22: w punkcie 8 brakuje nagłówka. W punkcie 11. (strona 13) zatytułowanym: „Wykaz Członkostwa w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach”, dr D. Poradowski wpisał „brak”, natomiast w Autoreferacie na stronie 38 podana została odmienna informacja : „Obecnie jestem członkiem

dwóch towarzystw naukowych związanych z moją działalnością badawczą: Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych oraz Polskie Towarzystwo Anatomiczne.”

- W rozdziale 6.1. brak podziału na okres przed i po doktoracie. W punkcie 3 tego rozdziału brakuje informacji na temat prac dyplomowych, których Habilitant był promotorem: czy były to prace licencjackie, czy magisterskie, na jakich Wydziałach zostały obronione?

- W wykazie publikacji, brak podziału na prace wydane przed i po otrzymaniu stopnia doktora.

- Występują kolokwializmy, np.: „Żołądek konia, ze względu na swoją budowę anatomiczną, stanowi częsty problem kliniczny;

- Występują błędy terminologiczne, np.: „mięsożercy, roślinożercy, wszystkożercy”. W mianownictwie anatomicznym wyróżniamy rząd drapieżne (*Carnivora*), nie zaś drapieżcy. W odniesieniu do zwierząt parzystokopytnych oraz nieparzystokopytnych funkcjonują natomiast miana: wszystkożerne (nie wszystkożercy) oraz zwierzęta roślinożerne (*Herbivora*) nie zaś roślinożercy. Podobnym błędem jest określenie jako gatunek „trzoda chlewna”, zamiast nazwy gatunku – „świnia domowa”.

- Zastosowano błędne określenie koni jako „półkrwi”. Prawidłowa nazwa brzmi „konie szlachetne półkrwi”.

Podsumowanie

Po szczegółowej analizie dorobku Habilitanta, stwierdzam, że dr Dominik Poradowski wykazuje się wystarczającą, chociaż nie imponującą aktywnością naukową, dydaktyczną oraz organizacyjną. Niestety dokonanie stanowiące główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym w obecnej formie nie stanowi wkładu twórczego, który wnosiłby istotne wartości do dyscypliny weterynaria. Mój główny zarzut dotyczy niewłaściwie dobranej materiału badawczego, co kwestionuje osiągnięcie postawionego przez Kandydata celu naukowego. Prezentowany cykl zaledwie trzech prac, w których Kandydat nie jest autorem korespondencyjnym, opiera się na tym samym skromnym materiale badawczym, który ponadto nie jest reprezentacyjny dla tak postawionego celu. Dr D. Poradowski rokuje nadzieję na poszerzenie dorobku w wybranej tematyce badawczej. Wówczas osiągnięcie naukowe stanie się rzeczywistą pracą habilitacyjną i wniesie istotne wartości do dyscypliny weterynaria. W obecnej sytuacji nie popieram wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu Dominikowi Poradowskiemu. Wniosek uważam za przedczesny. Podsumowując stwierdzam, że osiągnięcie naukowe pt. „Morfologia i rozwój ściany żołądka konia (*Equus caballus*) w okresie płodowym” i pozostały dorobek naukowy i organizacyjny dr. n. wet. Dominika Marii Poradowskiego nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.)

Powyższą ocenę wykonałam jako recenzent Komisji Habilitacyjnej powołanej Uchwałą nr RD Wet. 8/2023 Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie dr. n. wet. Dominikowi Poradowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

